

Wat Intharawihan

Historia

Jest to świątynia królewska trzeciej klasy. Powstała w okresie, zanim Bangkok w 1782 roku stał się stolicą Syjamu. Na początku XVIII wieku, kiedy to Ayutthaya była najważniejszym miastem dzisiejszej Tajlandii w miejscu, gdzie aktualnie jest Wat Intharawihan stała już lokalna świątynia. Ze względu na jej położenie nazywano ją Wat Rai Phrik - Świątynia Pól Pieprzowych. Nie jest to przypadek, ponieważ otoczona była ogrodami warzywnymi.

Kiedy Ayutthaya upadła, a Bangkok stał się centrum Syjamu, król Rama I przesiedlił część laotańskiej rodziny królewskiej na te tereny. Ziemia została подарowana im przez władcę na potrzeby jeńców wojennych. Zyskała przez to nazwę Lao Village. Ta właśnie rodzina zbuntowała się po upadku Ayutthayi, przez co została zdegradowana do życia w tej okolicy. Jeden z książąt przesiedlonej rodziny, Chao Inthawong, okazał się oddanym wyznawcą Buddy i to przyczyniło się do tego, że przyjął on świątynię pod swoją opiekę. Za panowania króla Ramy VI została ona odrestaurowana i przemianowana na Wat Intharam.

Dojazd

Świątynia mieści się na północnym krańcu obszaru Banglamphu w dzielnicy Phra Nakhon. Bardzo blisko jest stamtąd do rzeki Chao Phraya i mostu Ramy VIII, który jest dobrym punktem orientacyjnym. Odległość stamtąd to ok. 800 m. Niedaleko jest także z Wat Benchamabophit - należy kierować się na wschód. Innym charakterystycznym miejscem jest Kwatera Główna Królewskiej Armii Tajlandii (Royal Thai Army Headquarters). Wystarczy poruszać się na północny wschód.

W pobliżu są przystanki autobusowe przy Thanon Samsen po obu stronach ulicy: Yaek Bang Khun Phrom (200 m) i Bank Tajlandii 2 (260 m). Kursujące tam linie to m.in.: 3 AC, 3 REG, 30 NGV, 32 REG, 43 NGV, 49 AC, 49 REG, 53 REG, 64 AC, 64 REG, 65 REG.

Inną opcją jest rejs łodzią do mostu Ramy VIII lub przystani Thewet (500 m). Brak jest natomiast połączeń MRT czy BTS Skytrain.

Godziny otwarcia i ceny biletów

- Świątynia otwarta jest w każdy dzień w godzinach: 06:00-18:00.
- Cena biletu: 40 THB za osobę (ok. 5 PLN).

Dodatkowe informacje

Warto nadmienić, że można natknąć się na różne nazwy - bardzo często używana jest akurat Wat Intharawihan. Inne to m.in.: Wat Intharavihan, Wat Indrawiharn, Wat Indharaviharn czy Wat Indra Viharn. Każda z nich odnosi się do tego samego miejsca.

Co można zobaczyć podczas zwiedzania

Najważniejszym obiektem przyciągającym uwagę turystów jest masywny posąg stojącego Buddy wykonany z cegły, stiuku i pokryty złotą mozaiką. Nazywany jest Luang Pho To lub Phra Si Ariyametri (Maitreya). Ma 32 m wysokości i 10 m szerokości. Przed tym gigantycznym Buddą znajduje się plac, który zapewnia odwiedzającym dobry punkt obserwacyjny. Statuę odnowiono w 1982 roku przy użyciu wspomnianych złotych mozaik sprowadzonych z Włoch w ramach przygotowań do obchodów dwusetlecia Królewskiego Miasta. W 1987 roku umieszczono wewnątrz relikwie, które podarowano jako prezenty ze Sri Lanki. Z boku są za to schody prowadzące do ramion posągu, chociaż otwierane są rzadko.

Dawniej Luang Pho To uchodził za największy wizerunek Buddy w Bangkoku - aktualnie numerem 1 jest kolos w Wat Paknam.

Wat Intharawihan - posąg Stojącego Buddy fot. Daniel Karwicki

Wierni uważają, że Luang Pho To ma moc pobłogosławienia ich sukcesem. Przyczynia się to do tego, że przybywają oni złożyć ofiary u stóp Buddy. Przynoszą ze sobą kwiaty, inne przedmioty oraz kadzidelka.

Ciekawa jest również historia tego monumentu. Jego budowę rozpoczęto w 1867, a skończono dopiero w 1927 roku. Cały proces trwał przeszło 60 lat. Somdet To, najśłynniejszy mnich buddyjski w Tajlandii w okresie Królestwa Rattanakosin (1782-1932), zainspirował całe przedsięwzięcie i zmarł w 1871 roku u stóp budowanego wtedy jeszcze posągu. Jest on także odpowiedzialny za popularyzację mantry Jinnabunchorn, która jest potężną formą modlitwy. Somdet To jest powszechnie czczony i wierzy się, że posiadał moce duchowe.